

Terra nostra, Cosa nostra

RADIO 101 (1.dio)

U rujnu 2005. god., nakon duže pauze, u Fondu za privatizaciju otvaraju se ponudbene dokumentacije za kupnju turističko ugostiteljske tvrtke Hoteli Koločep. Najveći iznos ponudio je Goran Štok, 58 milijuna kuna plus ulaganje od 28 milijuna kuna tijekom naredne tri godine.

Druga po vrijednosti bila je ponuda Zagrebačke Ingre, a među ukupno četrnaest ponuda zapažena je i ona Atlantic Grupe u vlasništvu Emila Tedeschija.

Već pri otvaranju ponuda posebno je istaknuta jedna zanimljivost, da se među ponuđačima po prvi put pojavljuje jedna neprofitna ustanova – Otok znanja koja bi na Koločepu napravila interuniverzitetski kamp. Kao posebna referenca izdvojen je sastav stručnog vijeća u kojem sjedi bivši irski premijer Gaaret Fitzgerald te još nekoliko hrvatskih akademika i par svjetskih znanstvenika.

Dva mjeseca kasnije Damir Polančec, tadašnji potpredsjednik Vlade i predsjednik Upravnog vijeća Fonda za privatizaciju, objavljuje da je na natječaju za Hotele Koločep pobijedio upravo neprofitni Otok znanja. Ne zato što je dao najbolju ponudu, jer nije, već zato što treba dati priliku znanju i znanosti kao i mladim znanstvenicima širom svijeta. Ravnatelj Otoka znanja, Domagoj Račić, pojasnio je da Hotele Koločep namjeravaju pretvoriti u obrazovni centar sa specijalističkim programima i radionicama koji bi bio otvoren cijele godine, a gostima bi nudio kombinaciju odmora i obrazovanja.

Osnivači Otoka znanja tri su tvrtke: Multimedijalni programi Markot.tel d.o.o. u vlasništvu Željka Markote, Zavod za poslovna istraživanja Siniše Grgića te Nacionalni rodoslovni centar d.o.o. ispred kojeg istupa docent na Odjelu za filozofiju Filozofskog fakulteta, Davor Lauc.

Oni su za Hotele Koločep HRP- u ponudili 22 milijuna kuna te 201 milijun dodatnih ulaganja od čega je oko 65%, odnosno 135 milijuna pokriveno bankovnim garancijama.

Ušićeni svojom krilaticom u Hrvatskoj kao društvu znanja s jednakim oduševljenjem projekt na Koločepu pozdravili su resorni ministar Dragan Primorac i šef mu Sanader, ali i predsjednik države Stipe Mesić.

Već nakon prve godine pokazalo se da entuzijastičke ideje o nizu međunarodnih seminara i radionica, informatičkim olimpijadama i drugim velebnim skupovima nisu ni blizu realizacije što je ustanovio i Fond za privatizaciju u svom godišnjem izvješću, ali ju je opravdao objektivnim poteškoćama.

Danas nakon završetka druge godine vlasništva Otoka znanja nad Hotelima Koločep rasplamsao se sukob među partnerima. Jedan od njih, Željko Markota, optužio je drugu dvojicu Grgića i Lauca za niz nepravilnosti i predložio je da se lijepo hoteli Koločep vrate u državno vlasništvo.

Željko Markota:

„Činjenica je da se slučaj nalazi u javnosti je iz razloga što sam došao u posjed dokumentacije koja ukazuje na kršenje zakona, nanošenje štete društvu i izigravanja ugovora s Fondom za privatizaciju.

Kako to ne mogu spriječiti sam, a kako sam po zakonu obvezan za slučaj da država Hrvatska trpi štetu za to, prijaviti i uložiti nekakav razuman napor, iz toga razloga sam ja to sve i pokrenuo.“

Luki Brajlo, novinaru splitskog Feral Tribuna prilično je zanimljivo da:

„Markota želi iz toga izaći, kako kaže, čistoga obraza, dok g. Grgić i Lauc smatraju da i dalje taj projekt mogu izvoditi.

Međutim, ako se prati ono što se je zbivalo posljednjih mjeseci, onda tu očito nešto ne štima. Naime, ako je sve uredu i ako je sve jasno, kako kažu gospoda g. Grgić i Lauc, onda je nejasno zašto oni u svojim poslovima idu, recimo, s tvrtkom CHADELUS koja je osnovana u Splitu u studenome prošle godine i čiji je direktor nekakav nepoznati Arthur McQuade za kojega se doznalo da se bavi preprodajom nekretnina u Švicarskoj, Madagaskaru i u Hrvatskoj.“

101:

O namjerama svojih partnera g. Željko Markota je, kako tvrdi, saznao sasvim slučajno.

Željko Markota:

„U Hotelima sam član Nadzornog odbora, a predsjednik Nadzornog odbora je kolega Lauc i on saziva sjednice Nadzornog odbora... i često saziva sjednice danas koje se održavaju sutra na Koločepu! Meni pošalje poziv iz kojeg ne mogu iščitati točno što se događa. Međutim na jednu od tih sjednica koja se održavala u Zagrebu, koja je imala dosta benigni poziv, dakle bez materijala, čak je imala jednu malu crticu namjere da se hotel zaduži, ja sam ipak došao i otkrio da to baš nije mala crtica, da je to veliko zaduženje i da uprava nema nikakav prijedlog ni viziju zašto joj treba, da se izbjegava meni dati ugovor o zaduživanju, uprava mi izbjegava dati prijedlog zaduživanja s obrazloženjem.“

101:

Markoti to postaje sumnjivo zbog čega se potudio da dođe...

Željko Markota:

„...do teksta tog ugovora gdje potpuno vidljivo, apsolutno dokumentirano da je to sve s namjerom da se sve rasproda, da se zaduži po enormnim uvjetima kod toga stranca, da mu se kao osiguranje daju nekretnine. Potpuno je razumno i vidljivo da se krediti ne mogu vraćati i to je, kako su mi stručnjaci za privatizaciju rekli, dakle to je uobičajeni obrazac kako se neka imovina izmiče, dakle uzimanjem fiktivnih pozajmica uz enormne uvjete, osiguravajući se nekretninama, a to se podigne.“

101:

Ta čudna tvrtka Chadilus koja je osnovana s kapitalom od 20 tisuća kuna Hotelima Koločep osigurala je zajam od milijun i sto tisuća eura.

Na čelu te tvrtke je Britanac s hrvatskom osobnom iskaznicom.

Luko Brajlo – novinar Feral Tribuna:

„Stanoviti Arthur McQuade Hughes koji ima prebivalište u mjestu Tugari, to je jedno živopisno selo u omiškom zaleđu. A reference te firme su na hrvatskom tržištu apsolutno nepoznate. G. Markota tvrdi da taj zajam koji on namjerava dati Otoku znanja s nekih petnaestak posto kamata, a riječ je o iznosu od milijun i sto tisuća eura... da spada u zelenaške polove i da on u tome ne želi sudjelovati.

Kada se to dovede u vezu s osnivanjem nove tvrtke koja bi se trebala baviti gotovo istim stvarima kao što se sada bave Hoteli Koločep, onda se tu očito mogu izvlačiti razni zaključci među ostalim i o transferu nekretnina.

101:

Naime, 7. veljače ove godine direktorica hotela Koločep Marija Musladin na Zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Dubrovniku podnosi dva prijedloga.

Ako je sve u redu, kako tvrde g. Lauc i Grgić, g. Brajla zanima:

L. Brajlo:

„Zašto se u dubrovačkom Općinskom sudu u Zemljišno knjižnom odjelu prave zabilježbe da bi se nekretnine prenosile na neko treće poduzeće? Ako je sve u redu, nije jasno zašto se iz Hotela Koločep pokreće postupak za osnivanjem nove tvrtke koja bi trebala preuzeti te nekretnine koje bi trebale biti garancija za nove kredite?“

101:

U kupoprodajnom ugovoru između Fonda za privatizaciju i Otoka znanja stoje odredbe u kojima se kaže:

Luko Brajlo – novinar Feral Tribuna:

„...da se imovina neće otuđivati da se neće jamčiti za nju i da se neće stavljati pod hipoteke da bi taj projekt uopće uspio.“

101:

Vedran Kukavica, glasnogovornik Fonda za privatizaciju kaže kako nemaju saznanja o prodaji nekretnina na Koločepu.

Vedran Kukavica:

„Mi smo suočeni s medijskim napisima, zatražili dodatnu analizu pa smo od strane ustanove dobili, kao što sam rekao, jedan dopis u kojim se ti navodi opovrgavaju, također smo od Hotela tražili očitovanje. Premda, s obzirom na to da je Hotel prodat, mi nismo dioničari i ne možemo pravno urgirati kao vlasnici. Međutim, ono što imamo u ovom trenutku ne postoji činjenica da bi bilo koja nekretnina bila prodana.“

101:

Iako bi se između redova moglo iščitati da se u Fondu za privatizaciju ne može nikome vjerovati na riječ, Kukavica kaže da to nije tako, jer postaje drugi sistemi kontrole.

Kukavica:

„Na radi se na tome da ne vjerujemo na riječ, ne kontroliramo samo izvješće koje dopire od kupca. Postoje nezavisne revizije i čitave pravne ekspertize s trećih strana koje nama služe da bismo vidjeli je li se ugovor izvršava.“

101:

Dok se prozvani Siniša Grgić nije oglašio pismenim putem, javio se Davor Lauc, predsjednik Upravnog vijeća Otoka znanja. Među ostalim, g. Lauc kaže da još jednom može potvrditi u ime ustanove da nikakva prodaja nekretnina nije u tijeku i da nije planirana. Štoviše, Otok znanja je takav zakonski pravni oblik, neprofitna ustanova, da osnivači zakonski ne mogu ostvariti nikakvu financijsku korist što je veoma jednostavno provjerljivo.

Što se tiče razloga medijskih istupa bivšeg ravnatelja g. Markote, moja osobna pretpostavka je da je njegov motiv riješiti vlastite financijske poteškoće izazivanjem spora s državom kako bi se dokopao sredstava koja mu ne pripadaju.

Željko Markota :

„Ne znam baš je li je to vrijedno komentara ili ne, ali...! Dakle, ja sam pozvao institucije kao osoba koja se tri godine bavila ovim programom koji je uložio puno vremena i truda, pozvao institucije i predložio da bi najpravičnije bilo da to država uzme nazad po nabavnoj cijeni, bez ikakvih novaca mimo nabavne cijene za osnivače. Prema tome, to je samo pokušaj odvlačenja fokusa na nešto što je potpuno razumljivo da ne stoji. Ja sam pozvao upravo te i predložio povrat po nabavnoj cijeni.

101:

Iz Fonda poručuju: „Ne ide to tako“.

Vedran Kukavica:

„Mi smo imali nekoliko primjera raskidanja ugovora, uglavnom su ta raskidanja išla na taj način da smo zapravo mi to sami tražili, odnosno kada je evidentno kada se obaveze ne izvršavaju. U ovom konkretnom slučaju ne radi se o tome..., u ovom konkretnom primjeru s obzirom da smo suočeni s nesporazumom i nesuglasicama unutar kupca, svakako Fond ako do raskida nekakvog dođe, a mi zasad takvih elemenata nemamo, ne može arbitrirati o svim štetama i koristima koje bi zadesili pojedine osnivače. U slučaju raskida, sva jamstva financijska koja imamo i svi drugi elementi odnose se na samu ustanovu, a ne na odnose koji u njoj vrijede.“

101:

U prijevodu: Ne može se bezbolno i za badava vratiti igračka koja ti je dosadila ili koju više ne želiš dijeliti sa kompićima iz parka.